

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 maja 1989 r.

Nr 28

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

149 — z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki 449

ROZPORZĄDZENIA:

150 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 maja 1989 r. w sprawie okresów przechowywania i warunków niszczenia akt spraw sądowych lub przekazywania ich archiwom państwowym 450

151 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2 maja 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych 453

152 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2 maja 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji i zadań zakładów opieki zdrowotnej 453

OBWIESZCZENIE

153 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 15 kwietnia 1989 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1983 r. w sprawie właściwości organów i trybu postępowania o odszkodowanie i inne świadczenia pieniężne przysługujące z tytułu uszczerbku na zdrowiu lub śmierci junaka odbywającego zasadniczą służbę w obronie cywilnej 454

149

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 maja 1989 r.

w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki.

Na podstawie art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270 oraz z 1986 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Matce, która nie mogła lub nie może kontynuować zatrudnienia z powodu stanu zdrowia swojego dziecka, wymagającego — bez względu na wiek — jej stałej opieki oraz pielęgnacji lub pomocy w czynnościach samoobsługowych, przysługuje prawo do wcześniejszej emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ma okres zatrudnienia określony w art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) sprawuje osobistą opiekę nad dzieckiem, które:
 - a) zostało zaliczone do I grupy inwalidów, bez względu na przyczynę chorobową inwalidztwa, albo
 - b) zostało zaliczone do II grupy inwalidów z powodu jednego ze stanów chorobowych wymienionych w ust. 3,

a inwalidztwo dziecka istnieje od urodzenia albo powstało przed ukończeniem 18 roku życia.

2. W razie sprawowania opieki nad dzieckiem, które nie ukończyło 16 roku życia, nie wymaga się orzeczenia

o inwalidztwie, lecz stwierdzenia przez poradnię specjalistyczną lub oddział sprawujący opiekę medyczną, że ze względu na stan zdrowia, spowodowany jednym ze stanów chorobowych wymienionych w ust. 3, wymaga ono stałej opieki.

3. Do stanów zdrowia dziecka uzasadniających wcześniejsze przejście matki na emeryturę należą następujące stany fizyczne, psychiczne i psychofizyczne:

- 1) całkowita dysfunkcja kończyn górnych lub dolnych, niedowład oraz porażenia uniemożliwiające samodzielne poruszanie się i kontrolowanie czynności fizjologicznych,
- 2) umiarkowane, znaczne i głębokie upośledzenie umysłowe, choroby psychiczne, uszkodzenie lub choroba centralnego układu nerwowego uniemożliwiające samodzielność w decyzjach lub czynnościach życia codziennego,
- 3) lekkie upośledzenie umysłowe z towarzyszącymi kalectwami znacznego stopnia w zakresie narządów ruchu, wzroku, słuchu lub innymi przewlekłymi stanami chorobowymi bardzo poważnie upośledzającymi sprawność organizmu,
- 4) inne choroby upośledzające w bardzo poważnym stopniu sprawność organizmu.

§ 2. W razie śmierci matki albo w innych przypadkach uniemożliwiających jej sprawowanie osobistej opieki nad dzieckiem, jak również w razie pozbawienia matki władzy rodzicielskiej — z prawa do wcześniejszej emerytury, na warunkach określonych w § 1, może skorzystać:

- 1) ojciec dziecka, z tym że musi spełniać warunek okresu zatrudnienia przewidziany w art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy w stosunku do mężczyzn,

- 2) inna osoba, która przyjęła dziecko na wychowanie w ramach rodziny zastępczej albo została ustanowiona jego prawnym opiekunem i wychowuje dziecko.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

150

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 maja 1989 r.

w sprawie okresów przechowywania i warunków niszczenia akt spraw sądowych lub przekazywania ich archiwom państwowym.

Na podstawie art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137 i z 1989 r. Nr 4, poz. 24) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Akta spraw sądowych, zwane dalej „aktami”, dzieli się na akta stanowiące materiały archiwalne zaliczane do kategorii A i akta nie stanowiące takich materiałów, zaliczane do kategorii B.

§ 2. Po upływie okresu przechowywania w sądzie akta kategorii A przekazuje się archiwom państwowym, a akta kategorii B przekazuje się do zniszczenia.

§ 3. 1. Okres przechowywania akt w sądzie liczy się od początku roku kalendarzowego następującego po roku, w którym ukończono czynności sądowe związane z wykonaniem orzeczenia lub zarządzenia kończącego postępowanie w sprawie.

2. Jeżeli nie zachodzi potrzeba wykonywania czynności wymienionych w ust. 1, okres przechowywania akt liczy się od uprawomocnienia się orzeczenia lub zarządzenia.

§ 4. 1. Po zakończeniu postępowania sądowego przewodniczący rozprawy lub posiedzenia zalicza akta do odpowiedniej kategorii i wskazuje okres ich przechowywania.

2. Zaliczenia do kategorii A akt wymienionych w § 9, 12, 15 i 18 dokonuje co 5 lat sędzia wyznaczony do tej czynności przez prezesa sądu.

3. Akta spraw o uznanie i wykonanie orzeczeń sądów zagranicznych oraz ugód zawartych przed takimi sądami kwalifikuje się biorąc pod uwagę przedmiot orzeczenia sądu zagranicznego lub ugody zawartej przed takim sądem.

§ 5. 1. Zarządzenie o przekazaniu akt archiwom państwowym lub do zniszczenia wydaje prezes sądu.

2. Przekazanie akt do zniszczenia następuje po uzyskaniu zezwolenia właściwego archiwum państwowego.

3. Przed przekazaniem akt do zniszczenia prezes sądu powołuje komisję w celu przeprowadzenia czynności związanych z brakowaniem akt. Komisji przewodniczy sędzia.

4. Komisja, o której mowa w ust. 3, może w uzasadnionych wypadkach dokonać zmiany kwalifikacji akt kategorii B na kategorię A lub przedłużyć ustalony pierwotnie czas przechowywania akt kategorii B. Komisja nie może natomiast dokonać zmiany kwalifikacji akt zaliczonych do kategorii A.

§ 6. Akta spraw, w których nie ukończono wszystkich czynności związanych z wykonaniem orzeczenia, nie mogą być przekazane archiwom państwowym lub do zniszczenia.

§ 7. Przepisy paragrafów poprzedzających stosuje się odpowiednio do ksiąg i urządzeń ewidencyjnych spraw sądowych oraz do repertoriów i akt komorniczych.

Rozdział 2

Okresy przechowywania akt spraw karnych

§ 8. 1. Do kategorii A zalicza się akta spraw:

- 1) o przestępstwa wymienione w rozdziałach XIX, z wyjątkiem przestępstw określonych w art. 122—133, XXVI i XXVIII oraz w art. 260, 261, 262 § 2, art. 270—276, 278 i 283—285 Kodeksu karnego,
- 2) o przestępstwa wymienione w art. 46 ust. 1—6, art. 47 ust. 1 i art. 48 ust. 1—4 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154 i z 1982 r. Nr 3, poz. 18),
- 3) o zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości,
- 4) w których wymierzono karę śmierci lub karę 25 lat pozbawienia wolności,

- 5) o odszkodowanie za niesłuszne skazanie lub aresztowanie,
- 6) w których sąd wojewódzki przekazał zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu,
- 7) mających znaczenie wyjątkowe ze względu na materiał zebrany w sprawie lub występujące w niej osoby.

2. Akta nie wymienione w ust. 1 zalicza się do kategorii B.

§ 9. Do kategorii A zalicza się z każdego sądu, poza aktami wymienionymi w § 8 ust. 1, po jednej sprawie typowej z okresu pięcioletniego z każdego rozdziału części szczególnej Kodeksu karnego oraz z ustaw szczególnych.

§ 10. 1. Ustala się następujące okresy przechowywania akt:

- 1) 50 lat — dla akt spraw, w których wymierzono karę śmierci lub karę 25 lat pozbawienia wolności,
- 2) 30 lat — dla akt spraw, w których wymierzono karę pozbawienia wolności powyżej 5 lat,
- 3) 20 lat — dla akt spraw, w których wymierzono karę pozbawienia wolności do lat 5 bez warunkowego zawieszenia jej wykonania,
- 4) 10 lat — dla akt spraw, w których wymierzono karę inną niż wymienione w pkt 1—3, wydano wyrok uniewinniający, umorzono postępowanie, uwolniono od kary lub odstąpiono od jej wymierzenia, warunkowo umorzono postępowanie lub darowano karę, oraz dla akt postępowania wykonawczego,
- 5) 3 lata — dla akt spraw nie wymienionych w pkt 1—4.

2. Akta nie mogą być przekazane do zniszczenia przed ustaniem karalności przestępstwa, o które toczyło się postępowanie.

Rozdział 3

Okresy przechowywania akt spraw cywilnych

§ 11. 1. Do kategorii A zalicza się akta spraw:

- 1) o osobiste prawa autorskie i wynalazcze,
- 2) z zakresu prawa osobowego dotyczących spraw o uznanie za zmarłego, o stwierdzenie zgonu, o ubezwłasnowolnienie,
- 3) w których sąd wojewódzki przekazał zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu,
- 4) mających znaczenie wyjątkowe ze względu na materiał zebrany w sprawie lub występujące w niej osoby.

2. Akta nie wymienione w ust. 1 zalicza się do kategorii B.

§ 12. Do kategorii A zalicza się z każdego sądu, poza aktami wymienionymi w § 11 ust. 1, po jednej sprawie typowej z okresu pięcioletniego z każdego rodzaju spraw przewidzianych w wykazie symboli spraw cywilnych.

§ 13. 1. Przez okres 50 lat przechowuje się akta spraw:

- 1) z zakresu prawa osobowego dotyczących spraw o uznanie za zmarłego, o stwierdzenie zgonu, o ubezwłasnowolnienie,
- 2) z zakresu prawa spadkowego, z tym że o dział spadku tylko gdy obejmował nieruchomości,
- 3) z zakresu prawa rzeczowego dotyczących prawa własności nieruchomości, wydania nieruchomości, o zasiedzenie nieruchomości i zniesienie współwłasności nieruchomości, rozgraniczenia, użytkowania wieczystego z wyjątkiem roszczeń wymienionych w art. 243 Kodeksu cywilnego, praw rzeczowych ograniczonych,
- 4) o podział majątku wspólnego obejmującego prawo własności nieruchomości,
- 5) o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym,
- 6) egzekucji z nieruchomości.

2. Przez okres 30 lat przechowuje się akta spraw:

- 1) o prawa niemajątkowe, z wyjątkiem akt spraw wymienionych w ust. 1 pkt 1,
- 2) o rentę,
- 3) o rozstrzyganie sporów z zakresu przepisów o przedsiębiorstwach państwowych i samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego,
- 4) rejestrowych,
- 5) upadłościowych,
- 6) o dział spadku lub zniesienie współwłasności, z wyjątkiem spraw wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3,
- 7) o podział majątku wspólnego, z wyjątkiem spraw wymienionych w ust. 1 pkt 4.

3. Przez okres 10 lat przechowuje się akta spraw cywilnych nie wymienionych w ust. 1 i 2.

Rozdział 4

Okresy przechowywania akt spraw rozpoznawanych w sądach rodzinnych

§ 14. 1. Do kategorii A zalicza się akta spraw:

- 1) o unieważnienie małżeństwa, o ustalenie istnienia lub nieistnienia małżeństwa, o przysposobienie, o rozwiązanie przysposobienia, o ustalenie ojcostwa, o zaprzeczenie ojcostwa, o zaprzeczenie macierzyństwa, o uznanie dziecka, o unieważnienie uznania dziecka, o nadanie nazwiska, o ustalenie treści aktu urodzenia dziecka nieznanymi rodzicami, o sporządzenie nowego aktu urodzenia dziecka na podstawie orzeczenia sądu opiekuńczego w razie przysposobienia przez małżonków w trybie art. 121 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego,
- 2) w których sąd wojewódzki przekazał zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu,
- 3) mających znaczenie wyjątkowe ze względu na materiał zebrany w sprawie lub występujące w niej osoby.

2. Akta nie wymienione w ust. 1 zalicza się do kategorii B.

§ 15. Do kategorii A zalicza się z każdego sądu, poza aktami wymienionymi w § 14 ust. 1, po jednej sprawie typowej z okresu pięcioletniego z każdego rodzaju spraw przewidzianych w wykazie symboli spraw cywilnych rozpoznawanych w sądach rodzinnych oraz z zakresu przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

§ 16. 1. Przez okres 50 lat przechowuje się akta spraw:

- 1) wymienionych w § 14 ust. 1 pkt 1,
- 2) z zakresu stosunków majątkowych między małżonkami, a także spraw o rozwód, w których dokonano podziału majątku wspólnego obejmującego nieruchomości.

2. Przez 30 lat przechowuje się akta spraw:

- 1) o rozwód,
- 2) dotyczące alimentów,
- 3) z zakresu opieki i kurateli,
- 4) z zakresu czynności przekraczających zwykły zarząd majątkiem osoby podlegającej władzy rodzicielskiej.

3. Przez okres 10 lat przechowuje się akta spraw rozpoznawanych w sądach rodzinnych, nie wymienionych w ust. 1 i 2.

Rozdział 5

Okresy przechowywania akt spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych

§ 17. 1. Do kategorii A zalicza się akta spraw:

- 1) w których sąd pracy i ubezpieczeń społecznych przekazał zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu,
- 2) mających znaczenie wyjątkowe ze względu na materiał zebrany w sprawie lub występujące w niej osoby.

2. Akta nie wymienione w ust. 1 zalicza się do kategorii B.

§ 18. Do kategorii A zalicza się z każdego sądu, poza aktami wymienionymi w § 17 ust. 1, po jednej sprawie typowej z okresu pięcioletniego z każdego rodzaju spraw przewidzianych w wykazie symboli spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

§ 19. 1. Przez okres 30 lat przechowuje się akta spraw dotyczących emerytur i rent.

2. Przez okres 10 lat przechowuje się akta spraw nie wymienionych w ust. 1.

Rozdział 6

Okresy przechowywania ksiąg i urzędzeń ewidencyjnych w sprawach sądowych oraz repertoriów i akt komorniczych

§ 20. 1. Do kategorii A zalicza się repertoria, wykazy, kartoteki i skorowidze akt sądowych oraz repertoria komornicze.

2. Do kategorii B zalicza się akta komornicze, zbiory wokand, terminarze i inne pomocnicze urządzenia ewidencyjne dotyczące biurowości w sprawach sądowych i komorniczych.

§ 21. 1. Przez okres 50 lat przechowuje się księgi i urządzenia ewidencyjne, o których mowa w § 20 ust. 1.

2. Przez okres 10 lat przechowuje się akta komornicze.

3. Przez okres 3 lat przechowuje się urządzenia ewidencyjne nie wymienione w ust. 1.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 22. Akta spraw zakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia kwalifikuje się według przepisów dotychczasowych, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

§ 23. 1. Akta spraw o przestępstwo z art. 275 Kodeksu karnego oraz o przestępstwa wymienione w § 8 ust. 1 pkt 2, w których postępowanie sądowe zakończone zostało przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, kwalifikuje się ponownie i zalicza do kategorii A, chyba że zostały zaliczone do tej kategorii na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Akta spraw o przestępstwa wymienione w art. 1 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 kwietnia 1955 r. o przekazaniu sądom powszechnym dotychczasowej właściwości sądów wojskowych w sprawach karnych osób cywilnych, funkcjonariuszów organów bezpieczeństwa publicznego, Milicji Obywatelskiej i Służby Więziennej (Dz. U. Nr 15, poz. 83) zalicza się do kategorii A, chyba że zostały zaliczone do tej kategorii na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Akta spraw należących do właściwości sądów pracy utworzonych w sądach rejonowych, w których postępowanie sądowe zakończone zostało przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, kwalifikuje się ponownie według zasad określonych w rozdziale 5, chyba że dotychczasowa kwalifikacja odpowiada tym zasadom.

§ 24. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 1975 r. w sprawie okresów przechowywania i warunków niszczenia akt sądowych lub przekazywania ich archiwom państwowym (Dz. U. Nr 43, poz. 220).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Ł. Balcer*

151

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 maja 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych,

Na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279, z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i z 1974 r. Nr 47, poz. 280) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170 i z 1974 r. Nr 47, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 w ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1975 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 1976 r. Nr 1, poz. 8, z 1977 r. Nr 20, poz. 83 i z 1980 r. Nr 5, poz. 12) dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

- „9) przeciw różyczce — dzieci płci żeńskiej w wieku 13 lat,
- 10) przeciw wirusowemu zapaleniu wątroby typu B:
- a) noworodki urodzone przez matki zakażone wirusem HBV,
 - b) osoby narażone na zakażenie wirusem HBV w związku z wykonywaną pracą zawodową.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *I. Planeta-Malecka*

152

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 maja 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji i zadań zakładów opieki zdrowotnej.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 oraz z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 19 maja 1982 r. w sprawie organizacji i zadań zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 15, poz. 121 oraz z 1984 r. Nr 60, poz. 312) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakładami służby zdrowia sprawującymi opiekę zdrowotną i udzielającymi niektórych świadczeń z dziedziny opieki społecznej są:

- 1) zespoły opieki zdrowotnej dla ogółu ludności, przemysłowe zespoły opieki zdrowotnej oraz zespoły opieki zdrowotnej dla szkół wyższych,
- 2) przychodnie rejonowe,
- 3) przychodnie przemysłowe przyzakładowe i międzyzakładowe,
- 4) przychodnie dla studentów,
- 5) ośrodki zdrowia,
- 6) przychodnie specjalistyczne,
- 7) obwodowe stacje pogotowia ratunkowego,
- 8) żłobki,
- 9) domy małych dzieci,
- 10) szpitale obwodowe (miejskie, dzielnicowe),
- 11) wojewódzkie szpitale zespolone,
- 12) wojewódzkie szpitale,

- 13) specjalistyczne zespoły opieki zdrowotnej,
- 14) zespoły wojewódzkich przychodni specjalistycznych,
- 15) wojewódzkie stacje pogotowia ratunkowego,
- 16) sanatoria,
- 17) szpitale kliniczne oraz inne jednostki kliniczno-akademii medycznych i jednostek badawczo-rozwojowych.”;

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Zakłady służby zdrowia wymienione w § 1 ust. 1 pkt 1, których obszar działania obejmuje więcej niż jedną jednostkę podstawowego podziału terytorialnego, zakłady wymienione w § 1 ust. 1 pkt 9 i pkt 11—15 oraz jednostki wymienione w § 1 ust. 2 — są jednostkami organizacyjnymi i budżetowymi tworzonymi przez terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego na podstawie uchwał wojewódzkich rad narodowych i im podlegają. Zakłady służby zdrowia wymienione w § 1 ust. 1 pkt 1, których obszar działania pokrywa się z granicami administracyjnymi jednej jednostki podstawowego podziału terytorialnego, są jednostkami organizacyjnymi i budżetowymi tworzonymi przez terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego na podstawie uchwał rad narodowych stopnia podstawowego i im podlegają.

2. Zakłady służby zdrowia wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2—8 i 10 są jednostkami orga-

nizacyjnymi tworzonymi przez terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej na podstawie uchwał właściwych rad narodowych i im podlegają.

3. Zakłady określone w ust. 2 mogą wchodzić w skład innych zakładów opieki zdrowotnej.
4. Zasady tworzenia i prowadzenia jednostek określonych w § 1 ust. 1 pkt 16 i 17 oraz w § 1 ust. 3 regulują odrębne przepisy.”;

3) po § 5 dodaje się § 5¹—5¹⁰ w brzmieniu:

„§ 5¹. Zadaniem przychodni rejonowej jest zapewnienie podstawowej opieki zdrowotnej ludności rejonu lub rejonów obejmujących obszar danego miasta (osiedla), sąsiadujących wsi, a w miarę możliwości również zapewnienie określonych świadczeń w zakresie specjalistycznej opieki zdrowotnej.

§ 5². Zadaniem przychodni przemysłowej przyzakładowej i międzyzakładowej jest zapewnienie opieki zapobiegawczej i indywidualnych świadczeń zapobiegawczo-leczniczych pracownikom zakładów przemysłowych oraz uczniom szkół i internatów prowadzonych przez te zakłady.

§ 5³. Zadaniem przychodni dla studentów jest zapewnienie opieki zapobiegawczo-leczniczej studentom, osobom pobierającym stypendia doktoranckie, habilitacyjne oraz pracownikom szkół wyższych.

§ 5⁴. Zadaniem ośrodków zdrowia jest zapewnienie opieki zdrowotnej podstawowej ludności obszarów wiejskich.

§ 5⁵. Zadaniem przychodni specjalistycznych jest zapewnienie opieki zapobiegawczej, uzupełniającej zadania objęte opieką zdrowotną podstawową, udzielanie indywidualnych świadczeń zapobiegawczo-leczniczych oraz konsultacyjnych w poszczególnych specjalnościach (dziedzinach medycyny) w formie opieki ambulatoryjnej, a w miarę potrzeb również w formie opieki domowej.

§ 5⁶. Zadaniem obwodowych stacji pogotowia ratunkowego jest udzielanie bezzwłocznej pomocy

medycznej w miejscu zdarzenia osobom, które uległy wypadkom lub nagle zachorowały, oraz przewoży chorych.

§ 5⁷. Zadaniem żłobków jest zapewnienie świadczeń opiekuńczo-wychowawczych dzieciom do lat 3.

§ 5⁸. Zadaniem domów małych dzieci jest zapewnienie świadczeń opiekuńczo-wychowawczych dzieciom do lat 3.

§ 5⁹. Zadaniem szpitali obwodowych jest zapewnienie opieki zdrowotnej stacjonarnej, udzielanie konsultacji oraz podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracowników medycznych.

§ 5¹⁰. Obszar działania zakładów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 2—10 określa terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej.”;

4) w § 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zadaniem wojewódzkiego szpitala zespolonego jest:

- 1) zapewnienie świadczeń uzupełniających opiekę zdrowotną, sprawowaną przez zespoły opieki zdrowotnej, szpitale, przychodnie i ośrodki zdrowia,
- 2) udzielanie konsultacji,
- 3) prowadzenie działalności metodyczno-organizacyjnej,
- 4) podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracowników medycznych,
- 5) organizowanie i kierowanie działalnością pomocy społecznej.”;

5) w § 15 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Statuty zakładów opieki zdrowotnej i regulaminy komórek organizacyjnych wchodzących w skład tych zakładów, wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1—16, ustala kierownik zakładu opieki zdrowotnej, a zatwierdza organ założycielski.
2. Statut szpitala klinicznego zatwierdza rektor akademii medycznej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *I. Planeta-Matecka*

153

OBWIESZCZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 15 kwietnia 1989 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1983 r. w sprawie właściwości organów i trybu postępowania o odszkodowanie i inne świadczenia pieniężne przysługujące z tytułu uszczerbku na zdrowiu lub śmierci junaka odbywającego zasadniczą służbę w obronie cywilnej.

1. Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1988 r. zmieniającego przepisy niektórych rozporządzeń w zakresie dotyczącym służby zastępczej oraz zasadniczej służby w obronie cywilnej (Dz. U. Nr 30, poz. 209) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1983 r. w sprawie właściwości organów i trybu postępowania o odszkodowanie i inne świadczenia pieniężne przysługujące z tytułu uszczerbku na zdrowiu lub śmierci junaka odbywającego zasadniczą służbę w

obronie cywilnej (Dz. U. z 1984 r. Nr 2, poz. 5 i z 1988 r. Nr 30, poz. 209), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1983 r. w sprawie właściwości organów i trybu postę-

powania o odszkodowanie i inne świadczenia pieniężne przysługujące z tytułu uszczerbku na zdrowiu lub śmierci junaka odbywającego zasadniczą służbę w obronie cywilnej (Dz. U. z 1984 r. Nr 2, poz. 5) w brzmieniu:

„§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 2) § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1988 r. zmieniającego przepisy niektórych rozporządzeń

w zakresie dotyczącym służby zastępczej oraz zasadniczej służby w obronie cywilnej (Dz. U. Nr 30, poz. 209) w brzmieniu:

„§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1988 r., z tym że nowe stawki, określone w § 1 pkt 3 lit. a) i b), mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 1989 r.”

Minister Obrony Narodowej: *F. Siwicki*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 15 kwietnia 1989 r. (poz. 153)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1983 r.

w sprawie właściwości organów i trybu postępowania o odszkodowanie i inne świadczenia pieniężne przysługujące z tytułu uszczerbku na zdrowiu lub śmierci junaka odbywającego zasadniczą służbę w obronie cywilnej.

Na podstawie art. 165 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207 i z 1989 r. Nr 20, poz. 104) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb przyznawania junakom odbywającym zasadniczą służbę w obronie cywilnej oraz członkom ich rodzin następujących świadczeń pieniężnych:
 - a) odszkodowania przewidzianego w ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85), zwanej dalej „ustawą odszkodowawczą”,
 - b) należności pośmiertnych przewidzianych w ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. Nr 47, poz. 282, z 1979 r. Nr 15, poz. 97 i z 1983 r. Nr 16, poz. 78), zwanej dalej „ustawą uposażeniową”,
- 2) organy właściwe do przyznawania i wypłacania świadczeń, o których mowa w pkt 1.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o junaku — rozumie się przez to poborowego odbywającego zasadniczą służbę w oddziale obrony cywilnej utworzonym przez Komendanta Głównego Ochotniczych Hufców Pracy (OHP), Komendanta Głównego Straży Pożarnych, Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych albo właściwego ministra nadzorującego zakłady pracy o szczególnym znaczeniu dla obronności kraju lub ochrony ludności, w których działa straż przemysłowa, jak również w oddziale obrony cywilnej, utworzonym przez wojewodę przy urzędzie wojewódzkim lub przy zakładzie użyteczności publicznej — zwanymi dalej „zakładami pracy”.

2. Ilekroć w ustawie odszkodowawczej i ustawie uposażeniowej oraz innych przepisach powołanych w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o żołnierzu lub żołnierzu zasadniczej służby wojskowej albo o członku jego rodziny — rozumie się przez to odpowiednio junaka albo członka jego rodziny.

3. Za choroby pozostające w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami zasadniczej służby w obronie cywilnej uważa się choroby określone przez Ministra

Obrony Narodowej, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze.

§ 3. W oddziałach obrony cywilnej tworzonych przez:

- 1) Komendanta Głównego OHP,
- 2) Komendanta Głównego Straży Pożarnych,
- 3) Ministra Spraw Wewnętrznych,
- 4) ministrów nadzorujących zakłady pracy o szczególnym znaczeniu dla obronności kraju lub ochrony ludności, w których działa straż przemysłowa,
- 5) wojewodów w zakładach pracy

postępowanie w sprawie ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku, któremu uległ junak, w razie ujawnienia u junaka choroby, która pozostaje w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami zasadniczej służby w obronie cywilnej, oraz w sprawie ustalenia prawa do odszkodowania i jego wysokości — prowadzi się odpowiednio w trybie określonym w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 października 1976 r. w sprawie postępowania o odszkodowanie w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 36, poz. 212), zwanym dalej „rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej”, ze zmianami wynikającymi z przepisów § 4—7 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. 1. Postępowanie, o którym mowa w § 3, wszczyyna się z urzędu, jeżeli junak poniósł śmierć w wyniku wypadku, w tym również wypadku zbiorowego, lub choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby (§ 2 ust. 3) albo doznał ciężkiego uszkodzenia ciała; w innych przypadkach postępowanie wszczyyna się na wniosek junaka.

2. Za wypadek zbiorowy uważa się zdarzenie, w którego wyniku wypadkowi uległy jednocześnie co najmniej dwie osoby.

§ 5. 1. Określone w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej w zakresie postępowania powypadkowego obowiązki i uprawnienia:

- 1) dowódcy jednostki wojskowej przysługują:
 - a) w oddziałach obrony cywilnej tworzonych przez Komendanta Głównego OHP — komendantowi oddziału obrony cywilnej,
 - b) w oddziałach obrony cywilnej tworzonych przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych — ko-

mentantowi jednostki ochrony przeciwpożarowej, a jeżeli junak został skierowany do wykonywania zadań i pełnienia funkcji w zakładowej straży pożarnej — kierownikowi zakładu pracy,

- c) w oddziałach obrony cywilnej tworzonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych przy jednostkach organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych oraz przedsiębiorstwach państwowych podległych temu Ministrowi — kierownikowi jednostki organizacyjnej (dyrektorowi przedsiębiorstwa),
 - d) w oddziałach tworzonych przez ministrów, o których mowa w § 3 pkt 4 — kierownikowi zakładu pracy,
 - e) w oddziałach tworzonych przez wojewodów — kierownikowi zakładu pracy,
- 2) inspektora do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy przysługują:
 - a) w oddziałach obrony cywilnej tworzonych przez Komendanta Głównego OHP oraz w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej — osobie wyznaczonej do załatwiania tych spraw odpowiednio przez komendanta oddziału lub komendanta jednostki,
 - b) w zakładach pracy — zakładowej służbie bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - c) w oddziałach obrony cywilnej, o których mowa w pkt 1 pod lit. c) — właściwej służbie bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - 3) lekarza wojskowego — przysługują lekarzowi społecznej służby zdrowia oraz służby zdrowia w resorcie spraw wewnętrznych.

2. W skład komisji powypadkowej powołanej przez komendanta oddziału obrony cywilnej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a), wchodzi przedstawiciel zakładu pracy, jeżeli wypadek nastąpił w związku z wykonywaniem przez junaka prac na rzecz obrony cywilnej.

3. W razie wypadku zbiorowego albo wypadku, w którym junak poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszkodzenia ciała, komendant oddziału obrony cywilnej powiadamia jednostkę nadrzędną; przedstawiciel tej jednostki może uczestniczyć w komisji powypadkowej jako członek komisji.

§ 6. 1. Organem właściwym do ustalenia prawa do odszkodowania i jego wysokości oraz wypłaty odszkodowania, zwanym dalej „organem odszkodowawczym”, jest w stosunku do junaków odbywających zasadniczą służbę w oddziałach obrony cywilnej tworzonych:

- 1) przez Komendanta Głównego OHP — komendant wojewódzki OHP,
- 2) przez Komendanta Głównego Straży Pożarnej — komendant jednostki ochrony przeciwpożarowej, a jeżeli junak został skierowany do wykonywania zadań i pełnienia funkcji w zakładowej straży pożarnej — kierownik zakładu pracy,
- 3) przez Ministra Spraw Wewnętrznych — kierownik jednostki organizacyjnej (dyrektor przedsiębiorstwa),

- 4) przez ministrów, o których mowa w § 3 pkt 4 — kierownik zakładu pracy,
- 5) przez wojewodów — kierownik zakładu pracy.

2. Organem upoważnionym do wyrażenia zgody na wydanie przez organ odszkodowawczy decyzji o przyznaniu jednorazowego odszkodowania w kwocie wyższej, w granicach do 50%, niż określona w art. 5 lub 6 ustawy odszkodowawczej albo do przyznania, w przypadkach szczególnie uzasadnionych, odszkodowania w granicach określonych w art. 6 ustawy odszkodowawczej członkom rodziny junaka, który zmarł lub zaginął w czasie pełnienia zasadniczej służby w obronie cywilnej, nie spełniającym wymaganych warunków, albo innej osobie bliskiej junakowi — jest w stosunku do oddziałów obrony cywilnej, o których mowa:

- 1) w ust. 1 pkt 1 — Komendant Główny OHP,
- 2) w ust. 1 pkt 2 i 5 — wojewoda (prezydent miasta: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi),
- 3) w ust. 1 pkt 3 — Minister Spraw Wewnętrznych,
- 4) w ust. 1 pkt 4 — minister, o którym mowa w § 3 pkt 4, lub organ przez niego upoważniony.

3. Odszkodowanie przyznane stosownie do ust. 2 wypłaca organ odszkodowawczy.

§ 7. W razie potrzeby ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu doznanego przez junaka wskutek wypadku, jak również dokonania oceny, czy ujawniona u junaka choroba pozostaje w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami zasadniczej służby w obronie cywilnej, oraz ustalenia stopnia uszczerbku na jego zdrowiu wskutek tej choroby, organ odszkodowawczy kieruje poszkodowanego junaka do rejonowej wojskowej komisji lekarskiej za pośrednictwem wojskowego komendanta uzupełnień, właściwego terenowo dla tego organu.

§ 8. W sprawach, o których mowa w § 3 i 6, w oddziałach obrony cywilnej tworzonych przez Ministra Obrony Narodowej lub Ministra Spraw Wewnętrznych przy jednostkach wojskowych podległych tym ministrom, stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej, z tym że w skład komisji powypadkowej powołanej przez dowódcę jednostki wojskowej wchodzi przedstawiciel oddziału obrony cywilnej jako członek komisji.

§ 9. 1. W razie śmierci junaka organ odszkodowawczy dokonuje zwrotu kosztów pogrzebu i wypłaca odprawę pośmiertną według zasad określonych w art. 31 ustawy uposażeniowej oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 42 ust. 1 pkt 5 tej ustawy — odpowiednio jak w razie śmierci żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową.

2. W oddziałach obrony cywilnej, o których mowa w § 2 ust. 1 i § 8, należności pośmiertne z tytułu śmierci junaka przyznają i wypłacają organy określone przez Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

§ 10. Świadczenia pieniężne wypłacone przez organ odszkodowawczy wymieniony w § 6 ust. 1 pkt 1 z tytułu wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem przez junaka prac na rzecz obrony cywilnej w zakładzie pracy — zakład ten jest obowiązany zwrócić organowi odszkodowawczemu.